

προδρομείς, οί. Εύγ. Βούλγ. — προδρομείς ἴδια οἱ προηγούμενοι τῶν ἀγωνιζομένων ποδηλάται. ἴνα... Ἔστ. ἐφ. 19 Φεβρουαρ. 96.

προδρομικός, 2. (διάρροια κτλ.) Γ. Καραμήτσ. 79. — 'Α. Ε. Παπαδάκ. 93.

προδρομικῶς, ἐπίρ. Δ. Χασιώτ. 87.

πρόδρομα, τό. (= πρόδρομος.) Σπ. Μαυρογιέν. 85.

προδρομικός, 3. (ἐποχή ἐν Πελοποννήσῳ.) Γ. Βακαλόπ. 67.

προ'Εβραϊκός, 3. Θ. Ν. Φιλαδ. 92.

προεγγύσις, ἡ. Γαλ. précaution, δηλ. προφύλαξις, πρόνοια. 'Ρ. Βελεστ.

προεγκαίνια, τά. 'Εφ. 90, ἐν ἐπιφυλ.

προεγκρίνω. προεγκριμένος. Ω. ἐν 'Αφρ. 7 Ἰουν. 92. — Σ. Δ. αὐτόθι 15 Μαΐου 98.

προεγκύλιος, ἡ τοῦ δαίνα ὑπουργοῦ. Αφρ. 21 Ὀκτ. 97.

προεδρεύματα, τά. 'Αφρ. 5 Ἀπρ. 96.

προεδρευσις, ἡ. 'Αθ. Σακελ. λεξ. ἐν ἔρμ.

προεδριμός, 3. (ἀξίωμα κτλ.) 'Αν. Χρηστίδ. — 'Αφρ. 21 Φεβρ. 95. — 'Αγ. Βλ. λεξ. 97.

προεδρικῶς, ἐπίρ. Σκαρλ. Βυζ. 62.

προεδρίνα, ἡ. Βλ. Γάβριηλ. 79. — «'Εφ. » 16 Ὀκτ. 94. — Ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς, ὡς καὶ τό, πρόεδρος, ἡ.

προέδρισσα, ἡ. 'Αφρ. 12 Ἰουλ. 96.

προεδρίτις νόσος ἡ τοῦ γλιγομένου προεδρεῦσαι. 'Αφρ. 23 Μαρτ. 89. — Ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.

προεδροκτόνοι, οἱ. Γαλ. présidenticides. Κ. Κυπριάδ. ἐν 'Αφρ. 18 Μαρτ. 98. — Ἡ λέξις κατὰ τὸ βασιλοκτόνοι.

προεδρομανία, ἡ. 'Αφρ. 25 Σεπτ. 89.

πρόεδρος, ἡ. Ἐγράφη οὗτω καὶ ὑπὸ ἄλλων θηλυκῶς καὶ ἐσχάτως ἐν Ἐγγραφῷ τῆς Ἀθηνῆσιν ἐπιτροπῆς Κυριῶν. Ἴδε Πρωτῶν 1 Μαρτ. 98. — Ἐν τίς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσ. μόνον ἡ γραμματεὺς ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Θεσμοφοριαζουσῶν ἀναγράφεται.

προεθνικός, 3. ὁ πρὶν ἢ ἔθνη διακριθῶσιν ὢν, οἷον γλώσσα, χρόνοι, κατάστασις, παράδοσις. Γ. Ν. Χατζιδ. 89. — Κ. Σίττλ, 89.

προεΐδησις, ἡ. Εύγ. Βούλγ.

προεδοποιέω - ὦ. Ν. Παπαδόπ. — Κ. Κοκκινάκ. 15. — Ἐλ. χρόν. 24. — Φ.

Φουρν. 25. — Χ. Περ. — Ἀθηνᾶ 32. — Ἐλ. κωδ. — 'Α. Φραντζ. 39. — Σκαρλ. λ. 56. — Δ. Σεμιτ. 86. — 'Αφρ. 25 Μαρτ. 94, ἐν ἐπιφυλ. — Ἐψέγη τοῦτο τὸ βῆμα, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, παρ' ἄλλων τε καὶ παρ' Ἀντ. Οἰκόνμου ἐν «'Εφ. » 19 Αὐγ. 87. Δὲν ἔπαυσεν ὁμως ἡ χρῆσις του ὅθεν ἔχουσιν αὐτὸ καὶ τὰ Λεξ. τοῦ Ν. Κοντ. 89 καὶ τοῦ 'Αγ. Βλ. 97.

προειδοποίημα, τό. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἔρμ.

προειδοποιήσις, ἡ. Ἐλ. κωδ. — Α. Φραντζ. 39. — Π. Α. Ῥόσ. 39. — Ν. Κοντ. λ. 89 — 'Αγ. Βλ. λ. 97. — 'Αστὺ 19 Νο. 98.

προειδοποιητήρια, τά. 'Αφρ. 10 Ἰουν. 94. — 'Α. Ζυγομαλ. ἐν 'Αφρ. 8 Ἰαν. 95.

προειδοποιητής, ὁ. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἔρμ.

προειδοποιητικός, 3. Ἀθηνᾶ 19 Νο. 32. — Κανονισμ. ἀσκήσ. πεζ. 76. — Ν. Θ. Σχιν. 83.

προειδοποιητικῶς, ἐπίρ. Στ. Ξέν. 89.

προεικασία, ἡ. Φιλ. Ἴω. 68. — Δ. Ν. Βερν. 87. — Ν. Κ. Γερμαν. 91. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προεικαστικός, 3. Δ. Θέρ. 89.

προεισαγωγικῶς, ἐπίρ. 'Αφρ. 16 Ἰαν. 95. — 'Αστὺ 22 Ἰουν. 96. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προεισηγέτομαι - οὔμαι. (μέσως.) 'Αγ. Βλ. 77.

προεισηγγίσις, ἡ. Εύγ. Βούλγ. — Ν. Ἰ. Σαρ. 63. — 'Αγ. Βλ. 64.

προεισηγητικός, 3. (λόγος.) Γ. Παγιδ. 81.

προεισοδικῶδης, 2. (ἀφήγησις προεισο = discours ἢ exposition préliminaire.) Εύγ. Βούλγ. 766. — Κ. Ἀσ. 43. — Δ. Ν. Βερν.

προεισοδικῶς. Ἰταλ. preliminarmente. Λεξ. νομοτεχν. 40.

προεισπράττω. «'Εφ.» Ἰουν. 92.

προειωθέναι. ἀπρμφ. Εύγ. Βούλγ.

προέκβασις, ἡ. Θ. Ἀφεντ. 76.

προέκβλυσις, ἡ. Εύγ. Βούλγ.

προεκβολή, ἡ. Γ. Α. Παπαδασιλ. ἐν Ἀθηνᾶ, 94. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προεκδηλώ - ὦ. 'Α. Π. Κερ. 85.

προεκθέτω. Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

προεκθνήσκω. Εύγ. Βούλγ.

προεκκαλεῖσθαι. (μέσ. διαθέρ.) Εύγ. Βούλγ.

προεκκλίνω. προεξέκλινεν. Ἀρχαιολ. ἐφ. 95, τεύχ. α'.

